

Om levenskracht

DATUM	17 mei 2020 6 ^e zondag van Pasen
VOORGANGER	Corinne van Nistelrooij
EERSTE LEZING	Handelingen 8, 5-8 +14-17
EVANGELIE	Johannes 14, 15-21

OVERWEGING

Als ik het evangelie van vandaag lees overvalt me een soort duizeling. Ik lees de zinnen die Johannes schreef, zinnen die ingewikkeld zijn en niet logisch te begrijpen. Het evangelie laat ons in een bepaalde spanning achter. In een onthulling die tegelijkertijd heel verhullend is.

Jezus onthult dat hij in de Vader leeft en tegelijkertijd zegt hij tegen zijn leerlingen: Jullie zijn in mij en ik ben in jullie. Hè denk je dan.... Jezus was toch in de Vader? Hoe is Hij dan ook in ons? En zijn wij dan ook in de Vader? Begint het u ook al wat te duizelen? Dat is wat ik bedoel met verhullen. En dan komt daar de Heilige Geest nog bij. De pleitbezorger die ons aangekondigd wordt. De Geest van waarheid, die ook in ons woont, zo zegt het evangelie vandaag.

Laten we onze blik verruimen en zien in welke context deze teksten geschreven zijn. Jezus is gestorven aan het kruis en daarna herhaaldelijk op wonderbaarlijke wijze verschenen aan zijn leerlingen. Maar voor de schrijver Johannes hoort Jezus bij de Vader. Hij komt van de Vader en als zijn lichaam ons gaat verlaten, zal Hij naar God terugkeren.

En daarom beschrijft Johannes de afscheidswaarden waarin Jezus zegt: 'Ik laat jullie niet als wezen achter, ik zal de Vader vragen jullie de Geest van waarheid te sturen. De wereld zal mij niet meer zien, maar jullie wel, want dankzij de Geest leef ik in jullie, door Haar zul je de Liefde kennen en zó zullen jullie leven, ook als ik niet meer bij jullie ben.'

Dat zijn troostrijke woorden voor de leerlingen, dat is troost voor óns. Johannes zegt daarmee, op een aarzelende manier, dat we ten diepste niet alleen zijn. We kunnen ons wel verloren voelen, maar zijn één met God en alles om ons heen.

Dat is een troost die ver reikt (met een korte ei), namelijk over de grenzen van de dood en de tijd heen, door verdriet en gemis heen, een troost die door de muren van eenzame afstand heen breekt en wordt tot levenskracht.

En het is troost die verrijkt (met een lange ij) troost die waardevol is, je leven werkelijk verdiept omdat je weet, voelt, in de eenheid ben ik verbonden met alles om me heen, alles wat me dierbaar is. En wat er ook gebeurt, dat gaat nooit verloren.

Door de Geest is niet alleen God in ons, wij zijn ook in God. Alles wat door ons mensen liefdevol bemind wordt, leeft ook in ons. Onze vrienden, onze geliefden, leven op zichzelf, maar ook in ons en wij in hen. En tegelijkertijd leven ze ook in anderen die hen liefhebben. Leven zij ook in alles om hen heen, in de liederen die ze mooi vinden, woorden die ze zeggen, leven ze in alles wat hun handen strelen, leven ze zelfs in dat wat ze haten. Onze levenskracht gaat dus veel verder dan we beseffen. Ze komt van binnenuit en komt ons tegelijkertijd tegemoet.

Als we een goed boek lezen, leeft de hoofdpersoon door in ons. Door het lezen zijn zijn of haar ideeën in ons geslopen, zijn wij een beetje veranderd en kunnen we ook weer bijdragen aan een nieuwe wereld. Als we muziek liefhebben, leeft muziek in ons, hebben we er oor voor, en tevens overstijgt het ons ook, kan het ons ook weer raken.

Ik zeg daarmee dat de Geest buiten ons om werkt, ons wordt gezonden, onverwacht op ons toe komt. Het is de Geest die ons doet beseffen dat we de waarheid niet zelf in pacht hebben. Het is de Geest die de waarheid aan het licht brengt; voortstuwend, zuiverend, enthousiasmerend.

Het woord enthousiasme is afkomstig van het Griekse ἔνθεος (éntheos), wat zoveel betekent als 'van God vervuld' / 'God in zich hebbend'. De Geest die ons toch altijd maar weer bij de kladden pakt, rechtop zet, opnieuw doet ademen, inzicht geeft, handelen doet, doet voortleven. De Geest die niet te benoemen is, maar ons meer voltooit dan we vaak zelf beseffen.

In onze eerste lezing vandaag hoorden we over de stad Samaria. De diaken Filippus verkondigde daar over de Messias. Die verkondiging geschiedde met woord en daad; mensen hoorden de blijde boodschap, werden bevrijd van pijnen en zorgen. De stad werd vervuld met grote vreugde. Maar er moest nog iets gebeuren, een volgende stap. De mensen moesten de volheid van de Heilige Geest nog ontvangen.

Ik herken dit. Bijv. in de begeleiding van mensen die zich voorbereiden op doop of vormsel. Meestal komen ze geïnteresseerd binnen, maar ook met vragen. Levensvragen, geloofsvragen. Die vragen hebben wat te maken met het levensverhaal van deze mensen. Dat is bij iedereen anders, maar op een bepaalde manier ook hetzelfde want allen zijn ze zoekend naar vervulling. Bij allen wordt het terrein van hun geloof geëffend worden. En dat neemt tijd, God overspoelt ons niet ineens, en daarbij; de stap om Gods aanbod te aanvaarden vraagt vertrouwen en ook dat moet groeien, steeds opnieuw, een leven lang in feite. En juist daarbij kan de Heilige Geest ons helpen. Zij helpt ons vertrouwvol te kunnen leven, te vertrouwen op God, open voor het onverwachte.

Jezus zegt: Als je mij liefhebt, leef dan volgens alles wat ik je geboden heb, dan zal ik bij je zijn en je levenskracht schenken. Eigenlijk zoals we daarnet de acclamatie zongen:

“Ik heb lief de aarde en de mensen, de Levende, mijn God,
met heel mijn hart, ziel kracht en verstand.”

Als we dat kunnen blijven beamen, ontvangen wij keer op keer de levenskracht van de Heilige Geest. En dan is niet alleen God in ons, maar zijn wij ook in God.